μισθο-δότης, ου, ὁ, ὁ πληρώνων μισθούς, ὁ πληρωτὴς τῶν μισθῶν, Πλάτ. Πολ. 463B, Ξεν. Ἀν. 1. 3, 9, Αἰσχίν. 85. 10, κτλ.

μισθοδουλία, ἡ, ὑπηρεσία ἐπὶ μισθῷ, Ἡσύχ. ἐν λ. θητεῖαι.

μισθό-δουλος, ὁ, ὁ μεμισθωμένος δοῦλος, Ἀνώνυμ. ἐν Ἀνεκδ. Ὀξ. 2. 362.

μισθό-δωρος, ον, ὁ δίδων μισθὸν μετὰ δώρων, Χοῶν δέει τῶν μισθοδώρων, «τῇ ἑορτῇ τῶν Χοῶν ἔθος ἐστὶν Ἀθήνησι πέμπεσθαι δῶρά τε καὶ τοὺς μισθοὺς τοῖς σοφισταῖς» (Ἀθήν. 437D), Εὐδουλίδης ἐν «Κωμασταῖς» 1.

μισθοκομίζομαι, = **μισθοφορέω,** Achmes 187.

μισθο-πάροχος, ον, ὁ παρέχων μισθόν, Ἀντίοχ. μοναχ. ἐν Mi. Pa. gr. τ. 89, σ. 1768.

μισθοποιέω, = **μισθοδοτέω,** Achmes 227.

μισθοποιΐα, ἡ, **μισθοδοσία,** Achmes 227.

μισθοπορία, ας, ἡ, (**πόρος**), = **μισθοδοσία,** Σωφρόν. 3648D.

μισθός, οῦ, ὁ, (ἴδε ἐν τέλ.) ὡς καὶ νῦν, Ὅμ., κλ., μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ, ἐπὶ ὡρισμένῳ μισθῷ, Ἱλ. Φ. 445· μισθοῖο τέλος, τὸ τέλος τῆς ἐπὶ μισθῷ ὑπηρεσίας ἡμῶν, αὐτόθι 450· μισθὸς .. εἰρημένος ἄρκιος ἔστω Ἡσ. Ἔργα κ. Ἡμέρ. 368· θητεύειν ἐπὶ μισθῷ Ἡρόδ. 8. 137, πρβλ. 5. 65· πείθειν ἐπὶ μ. ὁ αὐτ. 8. 4· μισθοῦ ἕνεκα, χάριν μισθοῦ, Ξεν. Ἀν. 2. 5, 14· οὗτω κατὰ γεν., μισθοῦ Σοφ. Τρ. 560, Ξεν. Ἀπομν. 2, 8, 2, Δημ. 371. 6·— μισθὸν διδόναι, τελεῖν, πορίζειν, Εὐρ. Ἀνδρ. 609, Ἡρ. Μαιν. 19, Ἀριστοφ. Ἱππ. 1019· διδόναι ἑξήκοντα τάλαντα μηνὸς μισθόν, ὡς πληρωμὴν διὰ τὸν μῆνα, Θουκ. 6. 8·— ἐναντία τούτοις εἶναι τὰ μισθὸν φέρειν Θέογν. 434, Ἀριστοφ. Ἀχ. 66· λαμβάνειν Ἡρόδ. 8. 116, Εὐριπ. Ι. Τ. 593· ἀρνυσθαι Ἀριστ. Πολιτικ. 3. 16, 7 δέχεσθαι Ξεν. Ἀπολ. 16· φέρεσθαι ὁ αὐτ. ἐν Οἰκ. 1. 4· μισθ. πράττεσθαι, δηλ. ἀπαιτεῖν καὶ λαμβάνειν, εἰσπράττειν, Πινδ. Ο. 10 (11). 35, Πλάτ.· μισθ. αἰτεῖν Πλάτ. Πολ. 345E. **2)** ἐν Ἀθήναις ὁ μισθὸς τῶν στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν, Θουκ. 6. 8, κτλ.· διαφέρων κατὰ τὴν ποσότητα, Böckh. P. E. 1. 363 κέξ., Ἑρμάνν. Pol. Ant. § 152. 16· — ὡσαύτως, μ. βουλευτικός, ἡ πληρωμὴ τῆς βουλῆς τῶν 500, μία δραχμὴ δι' ἕκαστον ἄνδρα κατὰ πᾶσαν ἡμέραν συνεδρίας, μ. δικαστικὸς ἢ ἡλιαστικός, ἡ ἀμοιβὴ τοῦ δικαστοῦ (κατὰ πρῶτον εἷς ὀβολός, ἀλλ' ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Κλέωνος τρεῖς) δι' ἑκάστην ἡμέραν καθ' ἣν παρευρίσκετο εἰς τὸ δικαστήριον, μ. συνηγορικός, ἡ ἀμοιβὴ δημοσίου συνηγόρου, δραχμὴ μία δι' ἑκάστην ἡμέραν, καθ' ἣν τὸ δικαστήριον συνήρχετο, μισθ. ἐκκλησιαστικός, ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ δήμου παρουσίας· περὶ ὧν πάντων ὅρα Böckh. P. E. 1. 228, 232, τῆς Ἀγγλικῆς μεταφρ., Ἑρμάνν. Προλεγ εἰς Ἀριστοφ. Νεφ.· ὡσαύτως, ὁ τῆς πρυτανείας μ., ὁ μισθὸς ὃν ἐλάμβανον οἱ πρυτάνεις κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πρυτανείας, δηλ. πέντε ἑβδομάδων μισθός, Αἰσχίν. 14. 45.

3) ἀμοιβὴ τοῦ ἰατροῦ, Ἀριστ. Πολιτικ. 3. 16, 17. **4)** = **ἐνοίκιον,** Ἡρώνδ. II, 64. **II.** καθόλου, ἀμοιβή, ἀνταμοιβή, Ὅμηρ., κλ.· ἀρετῆς μ. Πλάτ. Πολ. 363D. **2)** ἐπὶ κακῆς σημασίας, πληρωμή, ἀνταπόδοσις, Αἰσχύλ. Ἀγ. 1261, Σοφ. Ἀντ. 221· μ. ἀνδρὶ δυσσεβεῖ Εὐρ. Ἱππ. 1050. (Πρβλ. Ζενδ. mizhd-a (πληρωμή)· Γοτθ. mizd-ô· Σλαυ. mizd-a (μισθός)·— ὁ Fest. ὡσαύτως ἑρμηνεύει τὸ Λατ. metellidia τοῦ mercenarii).

μισθουργός, ὁ, ἐργάτης μισθωτός, Ἡσύχ. ἐν λέξ. λάτρις.

μισθο-φορά, ἡ, = ἡ τοῦ μισθοῦ φορά, ὁ λαμβανόμενος μισθός, μισθός, πληρωμή, κυρίως τῶν στρατιωτῶν, Ἀριστοφ. Ἱππ. 807, Θουκ. 6. 24., 8. 45, Λυσ. 177, ἐν τέλ., Δημ. 38. 1, κτλ.·— περὶ τοῦ τύπου ἴδε Λοβεκ. Φρύνιχ. 491· πρβλ. μισθοφορία. — Ἴδε Π. Σ. Φωτιάδου ἐν Ἀθηνᾶς τ. 15 «περὶ τῆς τῶν Ἡλιαστῶν μισθοφορᾶς» σ. 3 — 32, πρβλ. καὶ Κόντον ἐν Ἀθηνᾶς τ. Δ', σ. 43.

μισθοφορέω, εἶμαι **μισθοφόρος,** λαμβάνω μισθὸν ἢ πληρωμὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ, ὑπηρετῶ ἐπὶ μισθῷ, Ἀριστοφ. Ὄρν. 584, Ξεν. Οἰκ. 1, 4, κτλ.· δημοτικὸν τὸ μισθοφορεῖν πάντας Ἀριστ. Πολιτικ. 6. 2, 7· τινος, παρά τινος, Ἀριστοφ. Σφ. 683· παρά τινος Λουκ. Ἀπολ. 11·— ὡσαύτως μετ' αἰτ. πράγμ., λαμβάνω ὡς μισθόν, τρεῖς δραχμὰς Ἀριστοφ. Ἀχ. 602· τὰ δημόσια χρήματα ὁ αὐτ. ἐν Ἐκκλ. 206· μ. ἅλφιτα ὁ αὐτ. ἐν Εἰρ. 477· μ. τὰ τούτων, λαμβάνω μισθὸν ἐκ τοῦ βαλλαντίου αὐτῶν, Λυσίας 178 40. **6)** συχν. ἐπὶ μισθωτῶν στρατιωτῶν, Ἀριστοφ. Ὄρν. 1367. κτλ., πρβλ. Θουκ. 8. 65· μισθ. τινι Ξεν. Κύρ. 8. 8, 20· παρά τινι ὁ αὐτ. 3. 2, 25, Δημ. 669. 5· μ. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις, ὡς εἰ ἦν πένης, Αἰσχίν. 14. 40· μ. ἐν τῷ ξενικῷ κεναῖς χώραις, δηλ. λαμβάνω τοὺς μισθοὺς χωρὶς νὰ ἀναπληρῶ τὰ κενά, ὁ αὐτ. 74. 21. **2)** φέρω ἐνοίκιον ἢ κέρδος, φέρω εἰσόδημα, μισθοφοροῦσα οἰκία Ἰσαῖ. 72. 39· εἴ τῳ ζεῦγός ἐστιν ἢ ἀνδράποδον μισθοφοροῦν Ξεν. Ἀθην. 1, 17. — Παθ., δίδομαι ἐπὶ μισθῷ, ὁ αὐτ. ἐν Πόροις 3. 5. **II.** μεταβ. ἐνεργείας, λαμβάνω εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου ἐπὶ μισθῷ, μισθοδοτῶ, στρατιάν Φαλάριδ. Ἐπιστ. 50.

μισθοφορητέον, ῥημ. ἐπίθ., δεῖ μισθοφορεῖν, Θουκ. 8. 65, ἔνθα τὸ ἄλλους κεῖται ἀντὶ τοῦ ἄλλοις, ὡς εἰ ἦν μισθοφορεῖν δεῖ.

μισθο-φορία, ἡ, ἡ ἐπὶ μισθῷ ὑπηρεσία, στρατιωτικὴ ὑπηρεσία ἐπὶ μισθῷ, Δημ. 1199. 4, Διόδ. 16. 61 **II.** συχνάκις συγχεῖται ὑπὸ τῶν ἀντιγραφέων μετὰ τοῦ **μισθοφορά,** ὡς ἐν Πλάτ. Γοργ. 515E, Ξεν. Ἀν. 7. 1, 3 Schneid. — Πρβλ. Κόντον ἐν Ἀθηνᾶς τ. Δ', σ. 43.

μισθο-φορικός, ή, όν, εἰς μισθοφόρον ἀνήκων, δυνάμεις Πολύβ. 1. 67, 4· τὸ μ. = οἱ μισθοφόροι, Πλουτ. Ἀρτοξ. 4· ὡσαύτως, ὁ μισθὸς τῶν μισθοφόρων, Ἰωσήπ. Ἰουδ. Ἀρχ. 12. 2, 3.— Ἐπίρρ. **-κῶς,** Πολυδ. Δ', 51.

μισθο-φόρος, ον, ὁ λαμβάνων μισθόν, ὁ ἐργαζόμενος ἐπὶ μισθῷ, μισθωτός, μ. ἄνθρωποι Δημ. 661. 6· δικαστήρια Ἀριστ. Πολιτικ. 2. 12, 4· μ. ἐν λόγοις Πλάτ. Θεαίτ. 165D. **II.** ὡς οὐσιαστ., **μισθοφόροι,** οἱ, μισθωτοὶ στρατιῶται, Θουκ. 1. 35, κ. ἀλλ., Ξεν., κλ.· — ὡσαύτως, μ. τριήρεις, πλοῖα ἔχοντα πλήρωμα ἐκ μισθοφόρων, Ἀριστοφ. Ἱππ. 555.

μισθόω: μέλλ. **-ώσω,** ἀόρ. **ἐμίσθωσα·** πρκμ. **μεμίσθωκα·** (**μισθός**). Δίδω ἐπὶ μισθῷ, ἐνοικιάζω· ἐν δὲ τῷ ἐνεστ. καὶ παρατ., προσφέρω ἐπὶ μισθῷ, Λατ. locare, τι ἢ τινί τι Ἀριστοφ. Λυσ. 958, Λυσίας 109. 13, Δημ. 818. 7., 1222. 16· μισθοῖ αὐτὸν Ὀλυνθίοις, προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τοὺς Ὀλ. ἐπὶ μισθῷ, ὁ αὐτ. 669. 23, πρβλ. 15· ἐπί τι, πρός τινα σκοπόν, ὁ αὐτ. 232. 10· μ. οἶκον (πρβλ. **μίσθωσις**) Λυσ. 906B., Δημ. 837. 5, κτλ.· — μετ' ἀπαρ., μ. τὸν νηὸν τριηκοσίων ταλάντων ἐξεργάσασθαι, ἐκχωρῶ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ ἀντὶ .., Λατ. locare aedem exstruendam, Ἡρόδ. 2. 180· ὅσου τὴν τριηραρχίαν ἦσαν μεμισθωκότες Δημ. 540. 20. **II.** Μέσ., μέλλ. **μισθώσομαι:** ἀόρ. **ἐμισθωσάμην·** πρκμ. **μεμίσθωμαι** (ἴδε κατωτ. III)· — μετ' αἰτ. προσώπ. ἢ πράγμ., τὸν Ἀρίονα λέγουσι .. μισθώσασθαι πλοῖον ἀνδρῶν Κορινθίων, ὅτι ἐναύλωσε πλοῖον Κορινθιακόν, Ἡρόδ. 1. 24, Ἀριστοφ. Ὄρν. 1152, Θουκ. 4. 52, κτλ.· οἰκίαν ἣν ᾤκει μεμισθωμένος, λαβὼν μὲ ἐνοίκιον, Ἰσαῖ. 60. 17, πρβλ. Δημ. 1125. 11· τῆς οἰκίας ἧς ἐμισθώσατο Λυσ. 97. 23· μ. τι παρά τινος Ἡρόδ. 1. 68· τοὺς μεμισθωμένους παρ' ἐμοῦ τὸ χωρίον Λυσ. 148· ἐν τέλ.· ταλάντου Αἰγινῆται δημοσίῃ μισθεῦνται (τὸν Δημοκήδην), διώρισαν αὐτὸν ἐπὶ μισθῷ ἑνὸς ταλάντου διὰ τὸ ἔτος δημοσίᾳ δαπάνῃ ἰατρὸν τῆς πόλεως, Ἡρόδ. 3. 131· ὀλίγου, ἀντὶ εὐτελοῦς ἀμοιβῆς ἢ μισθοῦ, Ἀριστ. Πολιτικ. 1.11,9· μετ' ἀπαρ., μισθοῦνται τὸν νηὸν ἐξοικοδομῆσαι Ἡρόδ. 5. 62, ἴδε ἀνωτ.· μισθοῦμαί τινα, μετ' ἀπαρ., βάλλω τινὰ ἐπὶ μισθῷ νὰ πράξῃ τι, ὁ αὐτ. 9. 34, Ἀριστοφ. Ἀποσπ. 285, Δημ. 236. 22· ὡσαύτως, μ. ὑπέρ τινος, συμβάλλομαι περί τινος, ἔρχομαι εἰς συμφωνίας, ὁ αὐτ. 1253. 17· ὁ μισθωσάμενος, ὁ συμβαλλόμενος, Ἰσαῖ. 87. 25. **III.** Παθ., ἀόρ. **ἐμισθώθην:** πρκμ. **μεμίσθωμαι** (ἴδε ἀνωτ. II)·— μισθοῦμαι ἐπὶ πληρωμῇ, Μαρδονίῳ μεμισθωμένος οὐκ ὀλίγου, μισθωθεὶς ὑπ' ἐκείνου ἀντὶ οὐχὶ μικροῦ ποσοῦ, Ἡρόδ. 9. 38· ἐπί τινι, διά τι πρᾶγμα, Ξεν. Ἀν. 1. 3, 1· ἐκ τοῦ μισθωθῆναι Δημ. 832. 1· ἐπὶ οἰκίας, ἐνοικιάζομαι ἐπὶ συμβολαίῳ, ὁ αὐτ. 836. 1, κ. ἀλλ.

μισθ(ω)θήμεν (= **μισθωθῆμεν, μισθωθήμεναι, μισθωθῆναι**), Ἐπίγρ. Καρπάθου. Rev. arch. 1864 (;) σ.... Παραδείγματα τῆς εἰς **μεν** καταλήξεως ταύτης εὑρηνται μάλιστα ἐν ἐπιγραφαῖς τῆς Ρόδου, τῆς Γέλας καὶ τοῦ Ἀκράγαντος.

μίσθωμα, τό, ἡ συμπεφωνημένη τῆς μισθώσεως τιμή, Ἡρόδ. 2. 180, Δημ. 379. 20· ἰδίως ἡ ἀμοιβὴ πόρνης, ὡς τὸ **ἐμπολή,** Λατ. captura, Μάχων παρ' Ἀθην. 581A, πρβλ. Casaub. Sueton. Calig. 40. **2)** ἐνοίκιον, Ἰσοκρ. 145C, Ἡρακλεωτ. Πίναν. ἐν τῇ Συλλ. Ἐπίγρ. 5774. 128. **II.** ὅ,τι δίδοται ἐπὶ μισθῷ, οἰκία ἐπὶ ἐνοικίῳ, ἔμεινε δὲ ὁ Παῦλος διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι Πράξ. Ἀποστ. κη', 30.

μισθωμάτιον, τό, ὑποκορ. τοῦ **μίσθωμα,** Ἀλκίφρων 1. 36.

μισθωσῖ-ματος, α, ον, μεμισθωμένος, μισθωτός, Γλωσσ.

μισθώσιμος, ον, ὃν δύναταί τις νὰ ἢ λάβῃ ἐπὶ μισθῷ, Ἄλεξις ἐν «Φυγάδι» 1, 3: μισθοῦσθαι τὰ μισθώσιμα Νόμ. παρὰ Δημ. 713. 4 (διάφ. γραφ. **μισθώματα.**)

μίσθωσις, ἡ, (μισθόω) τὸ νὰ δώσῃ τίς τι ἐπὶ μισθῷ, δίκη μισθώσεως ἢ δ. μισθώσεως οἴκου, ἀγωγὴ καὶ δίκη ἐναντίον ἐπιτρόπου ἀμελήσαντος νὰ ἐνοικιάσῃ τὴν οἰκίαν ἐπιτροπευομένου ἐπωφελῶς, εἰς τὴν μ. ἐγράφη ὀφείλων Δημ. 946. 11. **II.** (ἐκ τοῦ μέσ.) ἁπλῶς μίσθωσις, Λυσ. 155. 37, Πλάτ. Σοφιστ. 219D, Νόμ. 759E. **III.** = **μίσθωμα** I. 2, ἐνοίκιον, μ. φέρειν, ἀποδιδόναι Ἰσαῖ. 54. 27, Δημ. 839. 7., 1096. 26· εἰσπράττειν ὁ αὐτ. 1318. 20· μίσθωσιν φέρειν τάλαντον τοῦ ἐνιαυτοῦ Ἰσαῖ. 54. 34, κτλ.

μισθωτεύω, = **μισθοφορέω,** μνημονεύεται ἐκ Γρηγ. τοῦ Ναζ.

μισθωτήριον, τό, τόπος ἐν ᾧ ἐγίνετο ἡ μίσθωσις ἐργατῶν, Ἡσύχ. ἐν λ. **ὄψ ἤλθες** (ἐν ταῖς προσθήκαις 86).

μισθωτής, οῦ, ὁ, ὁ πληρώνων τὸν μισθὸν ἢ τὸ ἐνοίκιον, μισθωτής, ἐνοικιαστής, Ἰσαῖ. 60. 1, Δημ. 955. 17, Συλλ. Ἐπιγρ. 93. 32.

μισθωτικός, ή, όν, ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς μίσθωσιν, εἰς ἐνοικίασιν·— ἡ **μισθωτική,** = **μισθαρνική,** ἐπάγγελμα μισθωτοῦ, Πλάτ. Πολ. 346A κέξ. Ἐπίρρ. **-κῶς,** Εὐστ. 1695. 36.

μισθωτός, ή, όν, ὁ ἐπὶ μισθῷ πράττων τι, Ἡρόδ. 3. 45· ἐπί-